Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-912
(mr. R.J. Paris, voorzitter, mr. A.P. Luitingh, F.H.E. Boerma, leden en
mr. M.A. Kleijer, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 17 april 2020
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Quion 9 B.V. h.o.d.n. Hypotrust, gevestigd te Capelle a/d IJssel, verder te noemen Geldverstrekker
Datum uitspraak	: 11 november 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Uitleg van de ten overstaan van Kifid opgestelde vaststellingsovereenkomst. Toetsingskader. Klacht ongegrond en de daarop gebaseerde vordering wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, bemiddeling en (bindend) advies (verder: Reglement) en op basis van de volgende stukken met de daarbij behorende bijlagen:

- het door Consument ingediende klachtformulier;
- het verweer van Geldverstrekker;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Geldverstrekker.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies en dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft destijds bij Geldverstrekker een hypothecaire geldlening afgesloten groot € 1.012.500,-.

2.2 Na verloop van tijd zijn er betalingsproblemen ontstaan. Naar aanleiding daarvan is door Consument een klacht bij Kifid ingediend.

Ter afsluiting van die klachtprocedure hebben Consument en Geldverstrekker vervolgens op 22 augustus 2017 een vaststellingsovereenkomst ondertekend, waarna Consument zijn klacht heeft ingetrokken. In die vaststellingsovereenkomst is, voor zover relevant, vermeld:

"(…)
Zijn overeengekomen als volgt:
1. *Consument spant zich in om zijn woonhuis voor 15 december 2017 te verkopen;*
2. *Mocht dat niet lukken, is de Bank gerechtigd om het veilingproces op te starten*
3. *(…)*
4. *Na levering van het huis zal aangeslotene de restschuld vaststellen en regeling voorstellen overeenkomstig de richtlijnen van de NVVK*
5. *Behoudens nakoming van het bovenstaande geven partijen elkaar over en weer volledige kwijting ter zake van het onderhavige geschil.*

(…)"

2.3 Het woonhuis is door middel van een veiling op 7 maart 2018 verkocht. De restschuld is vastgesteld op € 508.439,70.

2.4 Consument heeft op 18 juni 2018 de gemachtigde van Geldverstrekker diverse documenten toegestuurd waaronder een door hem met behulp van een bepaald computerprogramma opgestelde zogenoemde Vrij Te Laten Bedrag-berekening (VTLB). Consument heeft voorgesteld zijn afloscapaciteit vast te stellen op maximaal € 50,- per maand voor een periode van 3 jaar tegen finale kwijting, ingaande op 1 mei 2018.

2.5 De gemachtigde van Geldverstrekker heeft hierop op 24 augustus 2018, voor zover relevant, gemaild:

"Zoals net telefonisch besproken ontvangt u hierbij per e-mail het akkoord voor de betalingsregeling en de voorwaarden ervan.

Voorwaarden
- Akkoord met het voorstel van € 50,- per maand voor een periode van 60 maanden. (De maximale termijn voor een vrijwillige regeling conform NVVK is 60 maanden.)
- Jaarlijks dient de betalingsregeling te worden herzien en dient een hernieuwde (formele) berekening conform NVVK opgesteld te worden. Dit wordt gedaan door Quion B.V. of door de geldverstrekker.
- Hiervoor dient u jaarlijks uw financiële situatie – inclusief de definitieve jaaraanslagen van de drie voorgaande jaren te overleggen (…)".

2.6 Consument heeft hierop per mail van 29 augustus 2018 , voor zover relevant, geantwoord:

"(…)
In de vaststellingsovereenkomst van het KIFID is reeds de afbetalingsregeling vastgelegd, namelijk een regeling conform de NVVK richtlijnen. Deze richtlijn is duidelijk; een regeling loopt conform art. 14 voor 36 maanden en vraagt niet om tussentijdse toetsing.

Ik heb met de ondertekening van de vaststellingsovereenkomst mijn onvoorwaardelijke medewerking aan de uitvoering hiervan vastgelegd. Ik zie dan ook geen enkele noodzaak om een nieuwe regeling met u af te spreken.
Mijn financiële situatie is dusdanig dat mijn maximale betalingskapaciteit 50 euro per maand is.

Ik zal gedurende 36 maanden startende op 1 mei 2018 eindigende op 1 mei 2021 u maandelijks een bedrag van 50 euro per maand betalen.

Verder zal ik u indien er een substantiële wijziging in mijn financiële situatie ontstaat hiervan onmiddellijk verwittigen. Dit geheel onverplicht en uit coulance. Voor mij is hiermee de kwestie afgedaan (…)".

2.7 De gemachtigde van Geldverstrekker heeft Consument op 19 september 2018, voor zover relevant, gemaild:

(…)
NVVK
Er is met u een regeling overeengekomen conform de richtlijnen van de NVVK. De richtlijnen van de NVVK gaan uit van het doorlopen van een regulier schuldhulpverleningstraject. Dit te doorlopen traject via de schuldhulpverlenende instantie heeft inderdaad een looptijd van 36 maanden. Het is uw keuze om een niet regulier schuldhulpverleningstraject te doorlopen.

Opties
U kunt kiezen uit de volgende opties:

1. *U meldt zich bij een schuldhulpverlenende instantie en doorloopt een normaal schuldhulpverleningstraject. Wij zullen nadat wij bericht en de gelden hebben ontvangen van de schuldhulpverlenende instantie na 36 maanden kwijting verlenen voor het restant van de restschuld;*
2. *U kiest er nadrukkelijk voor geen schuldhulpverleningstraject doorlopen. In dat geval houden wij ons aan het beleid van de geldverstrekker: er wordt dan een regeling aan gegaan voor een periode van 60 maanden met jaarlijkse herzieningen waarbij u uw gehele financiële administratie dient te overleggen inclusief aangiftes IB.*

Het jaarlijks overleggen van alle financiële gegevens is verplicht. Indien u zich hier niet aan houdt zal de afspraak komen te vervallen.

Looptijd regeling
U heeft aangegeven dat er tijdens de uitspraak van het Kifid nadrukkelijk is gesproken over een termijn van 36 termijnen.
Navraag bij de betrokken personen heeft niet geleid tot een bevestiging van deze termijn.

Finale kwijting
Alleen bij het volledig meewerken en nakomen van een van beide opties zullen wij na de looptijd van de regeling overgaan tot het verlenen van finale kwijting. (…)".

2.8 Geldverstrekker heeft op 15 mei 2019 Consument gemaild met het verzoek mee te werken aan de controle en herberekening van de tijdelijke betaalafspraak. Consument wordt gevraagd het Nibud Persoonlijk Budget Advies formulier in te vullen en van onderliggende bescheiden te voorzien.

2.9 Consument heeft naar aanleiding hiervan Geldverstrekker op 22 mei 2019 gemaild dat er in zijn financiële situatie geen veranderingen zijn en hij over noemenswaardige veranderingen daarin Geldverstrekker onmiddellijk zal berichten.

2.10 Geldverstrekker heeft hierop per mail van 28 mei 2019 gereageerd en het verzoek om aanvullende stukken in te sturen herhaald. De gemachtigde van Consument heeft in zijn mail van 14 juni 2019 de gemachtigde van Geldverstrekker gevraagd op welke grond Consument daartoe verplicht zou zijn. De gemachtigde van Geldverstrekker heeft hierop geantwoord dat dit met Consument telefonisch is besproken en is vastgelegd in de mail van 24 augustus 2018, zie hiervoor onder 2.5.

2.11 Consument heeft overgelegd een mail van de gemachtigde van Geldverstrekker gedateerd op 17 juni 2019, waarin voor zover van belang is vermeld:

"(…)
Goed om te horen dat uw financiën op orde zijn. Per heden wordt de regeling met 6 maanden verlengd van juli 2019 tot en met december 2019. (…)".

2.12 In de vervolgens tussen partijen gevoerde correspondentie herhalen zij ieder voor zich hun eigen ingenomen standpunt.

De gemachtigde van Consument heeft op 20 juni 2019 gemachtigde van Geldverstrekker gemaild: *"(…) Ik stel vast dat u niet het complete dossier, en dan met name de reactie van client op uw schrijven van 24 augustus 2018 heeft bestudeerd. De voorwaarden gesteld in het bericht van 24 augustus 2018 zijn niet door client aanvaard, nu er reeds afspraken waren gemaakt die client nakwam. Client zal de bij het Kifid gemaakte afspraken vanzelfsprekend blijven nakomen.(…)".*

Geldverstrekker is van mening dat de ingeleverde VTLB- berekening niet conform de Gedragscode is opgesteld, dat voor de betalingsregeling een termijn van 60 maanden geldt, dat jaarlijks de regeling dient te worden herzien waarbij door Consument zijn gehele administratie inclusief aangiftes inkomstenbelasting moet worden overgelegd.

2.13 De gemachtigde van Consument heeft gemachtigde van Geldverstrekker op 12 december 2019 voor zover van belang geschreven: *"Naar aanleiding van uw bericht van 5 december 2019 kan ik u mededelen, dat het standpunt van client ongewijzigd is. Tussen partijen is naar aanleiding van de zitting bij het Kifid overeenstemming bereikt. Deze overeenkomst wordt ook nagekomen. De overeenstemming die vermeend op 24 augustus 2018 zou zijn bereikt, wordt door client nadrukkelijk betwist. Dat na de overeenstemming bij het Kifid nog aanvullende of nieuwe afspraken zijn gemaakt, wordt eveneens niet door u bewezen en kan ook niet worden bewezen nu die niet zijn gemaakt. Verder corresponderen in dezen is zinloos, gelet op het feit dat u en uw collega's* telkens *met dezelfde stelling komen die betwist wordt. Het is een herhaling van zetten.(…)".*

2.14 Partijen hebben de discussie over de uitleg van de vaststellingsovereenkomst en de vraag of Consument zijn verplichtingen nakomt in 2020 voortgezet. Op 18 maart 2020 is door de gemachtigde van Geldverstrekker, voor zover van belang, geschreven:*"(…) Voor de terugbetaling van de restschuld is er in de vaststellingsovereenkomst afgesproken, dat dit wordt geregeld met een schuldregeling welke conform de normen van de Nederlandse Vereniging voor Volkskrediet (NVVK)is aangegaan. De advocaat van dhr* [naam Consument]*, dhr, mr.* [naam] [verbonden aan X, toevoeging Commissie]*, gaf echter aan in het stadium voor dat de afspraak tot stand kwam, dat zijn cliënt zich niet gaat melden bij een bij de NVVK aangesloten instantie en een onderhands voorstel wenst te doen zonder tussenkomst van een dergelijk instantie.*
*Bij brief van 18 juni 2018 heeft [*naam Consument*] een door zichzelf uitgevoerde VTLB-berekening overgelegd en een voorstel gedaan voor betaling van € 50,00 per maand voor een periode van 3 jaar.*

Dit voorstel is vervolgens bij ABN AMRO voorgelegd. ABN AMRO kon akkoord gaan met een regeling van € 50,00 per maand voor een periode van 60 maanden, waarbij de regeling jaarlijks herzien moet worden op basis van een hernieuwde berekening conform de richtlijnen van de NVVK. Om die berekening te kunnen maken dient [naam Consument] ieder jaar zijn financiële situatie inzichtelijk maakt.
*Bij e-mail van 24 augustus 2018 is door Quion aan [*naam Consument*] een tegenvoorstel gedaan. Het tegenvoorstel was dat [*naam Consument*] een periode van 60 maanden € 50,00 per maand dient te betalen, waarbij de betalingsregeling jaarlijks herzien zal worden en de berekening opnieuw gemaakt moet worden. Een voorwaarde was ook dat de berekening door Quion dan wel ABN AMRO moet worden uitgevoerd. Tot slot is in het tegenvoorstel opgenomen dat [*naam Consument*] jaarlijks zijn financiële situatie (inclusief de definitieve jaaraanslagen van de afgelopen drie jaren) dient te overleggen". (…)".*

2.15 Op 6 april 2020 heeft de gemachtigde van Geldverstrekker Consument geschreven dat hij tot 20 april 2020 de gelegenheid heeft om zijn financiële gegevens (volledig en onderbouwd) over te leggen; dat hij dit jaarlijks in april dient te doen opdat onderzocht kan worden of de betalingsregeling al dan niet moet worden aangepast en als die gegevens niet voor de hiervoor genoemde datum zijn overgelegd de regeling wordt beëindigd en de vordering zal worden overgedragen aan de deurwaarder.

2.16 Consument heeft hierop zijn klacht bij Kifid ingediend.

2.17 In artikel 8 van de Gedragscode Schuldhulpverlening is het begrip "hercontrole & betaling" gedefinieerd als volgt:
"HERCONTROLE & BETALING
door het NVVK-lid uitgevoerde periodieke controle, waarbij een herberekening plaatsvindt van het VTLB en de afloscapaciteit en beiden opnieuw worden vastgesteld. Bij een periodieke hercontrole wordt rekening gehouden met wijzigingen in de inkomens- en vermogenspositie van de schuldenaren. Na iedere hercontrole worden, wanneer het saldo van de afloscapaciteit dit toestaat en conform de gemaakte afspraken, betalingen verricht aan schuldeisers".

2.18 In het hiervoor genoemde artikel 8 is het begrip 'inkomen' gedefinieerd als volgt:
"INKOMEN
opbrengst uit hoofde van een arbeidsverhouding, sociale zekerheidswetten, inkomensondersteunende maatregelen en overige componenten, die in redelijkheid en billijkheid tot het inkomen gerekend kunnen worden. Hiertoe behoort ook inkomen verkregen uit rente of dividend".

2.19 In artikel 8 van de Gedragscode is het begrip 'maximale afloscapaciteit' gedefinieerd als volgt:
"*MAXIMALE AFLOSCAPACITEIT*
alle inkomsten boven het vastgestelde VTLB die door de schuldenaar moeten worden afgedragen voor de aflossing van zijn schulden. Rente over de gereserveerde afloscapaciteit wordt als inkomsten gezien. Ook het vermogen van de schuldenaar wordt bij de berekening van de afloscapaciteit ingebracht. In geval het berekende VTLB geen afloscapaciteit oplevert, kunnen de NVVK-leden gebruik maken van de NVVK-aflostabel. Indien de schuldenaar een inkomen heeft ter hoogte van de voor hem van toepassing zijnde Wwb-norm, zal maximaal 5 % worden aangewend voor aflossing waarbij een minimuminkomen van 95 % van de voor hem van toepassing zijnde Wwb-norm is gegarandeerd.(…)".

2.20 In artikel 14 van de Gedragscode is vermeld:
"ARTIKEL 14. 36 MAANDEN
Een schuldregeling, zij het een saneringskrediet of schuldbemiddeling, kent een looptijd van maximaal 36 maanden. Op deze termijn wordt de totale afloscapaciteit berekend. Na afloop van de 36 maanden worden de schuldeisers, in geval van een schuldbemiddeling, gevraagd 'finale kwijting' te verlenen. Hier tegenover staat een maximale inspanningsverplichting van de schuldenaar. De 36 maanden gaan in op het moment van ondertekening (dagtekening) van de schuldregelingsovereenkomst.
Het NVVK-lid ziet toe op naleving van de afspraken zoals neergelegd in de schuldregelingsovereenkomst. (…)"

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument heeft gevorderd te bevestigen dat de tussen partijen gemaakte afspraken, zoals neergelegd in de hiervoor gedeeltelijk geciteerde vaststellingsovereenkomst, inhouden:

- dat de looptijd van de betalingsregeling 36 maanden bedraagt waarna een zogenoemde schone lei verklaring wordt afgegeven;
- dat na aanlevering van de door Consument opgestelde VTLB-berekening en de daarop betrekking hebbende bescheiden voor een tijdvak van 36 maanden de maximale betalingscapaciteit op € 50,- per maand is vastgesteld;
- dat van een verplichting jaarlijks financiële gegevens in te dienen en de mogelijkheid tot herziening van de betalingsregeling, geen sprake is.

3.2 Bij repliek heeft Consument zijn vordering als volgt aangevuld:
"(…)Tevens verzoek ik u een bepaling op te nemen waarin wordt bevestigd dat op basis van de goedkeuring door Quion, mijn gegevens t/m 2019 correct zijn bevonden.

En dat het opvragen van nieuwe financiële informatie door Quion alleen kan plaatsvinden op basis van de NVVK richtlijnen en door inachtneming van vermelde goedkeuring door Quion, voor het onderhavige jaar."

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.3 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Met de door Consument bepleitte uitleg en uitvoering van de betalingsregeling komt hij zijn verplichtingen voortvloeiend uit de hiervoor onder 2.2 geciteerde vaststellings-overeenkomst na.

3.4 Ten eerste omdat de termijn van de betalingsregeling op 36 maanden dient te worden gesteld. Enerzijds omdat die termijn ter zitting is genoemd en anderzijds omdat van die termijn ook in de NVVK regeling wordt uitgegaan, zie hiervoor artikel 14 van de toepasselijke Gedragscode Schuldhulpverlening (maart 2020).

3.5 Ten tweede omdat met de reeds aangeleverde onderliggende bescheiden betreffende inkomen en uitgaven en de via het internet opgestelde VTLB-berekening de maandelijkse afloscapaciteit overeenkomstig de Gedragscode voor 36 maanden is vastgesteld. Over het (laten) opstellen van de VTLB-berekening is door Consument het volgende opgemerkt. Geldverstrekker heeft Consument laten weten dat hij dit zelf diende te regelen hetgeen door hem is onderzocht. Het is Consument niet gelukt om die berekening via de gemeente, een advocaat of via de NVVK op te laten stellen. Aan de door de NVVK gestelde voorwaarde, te weten aanmelding voor een schuldhulp-verleningstraject, hoeft Consument niet te voldoen. Consument heeft de berekening met behulp van een via het internet te raadplegen programma zelf gemaakt.

3.6 Ten derde omdat er op Consument geen verplichting rust om jaarlijks actuele gegevens over inkomen en vermogen aan te leveren om de maximale aflossingscapaciteit opnieuw vast te stellen. Consument is niet verplicht om over zijn financiële positie andere documenten dan de door hem reeds ingediende documenten in te leveren. Mocht de financiële situatie van Consument zich in positieve zin wijzigen dan is hij coulancehalve bereid met Geldverstrekker daarover informatie te delen.

3.7 Consument is, tot slot, van mening dat Geldverstrekker de betalingsregeling over de periode 1 mei 2018 tot en met 2019 heeft geaccordeerd waarmee zijn afloscapaciteit over die periode reeds is vastgesteld, zie hiervoor onder 2.11. Consument is van mening dat als gevolg hiervan Geldverstrekker geen inhoudelijke toets dan wel een herberekening over de reeds verstreken periode van de betalingsregeling toekomt.

Verweer Geldverstrekker

3.8 Geldverstrekker heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken en daarnaast een reconventionele vordering ingediend inhoudende dat de Commissie de vaststellingsovereenkomst op twee onderdelen (te weten de termijn van de betalingsregeling conform het NVVK-traject dan wel conform de minnelijke regeling alsook de in te sturen onderliggende bescheiden) zal verduidelijken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

Reconventionele vordering Geldverstrekker

4.1 De Commissie zal zich allereerst uitspreken over de door Geldverstrekker ingestelde reconventionele vordering. Een dergelijke vordering komt Geldverstrekker op grond van het Reglement niet toe. Dit is in artikel 16 van het Reglement bepaald. Van de daarin genoemde uitzondering, te weten het aanvoeren van een tegenvordering als verweer als aan de voor verrekening geldende wettelijke voorwaarden is voldaan, is in dit geval geen sprake.

Algemeen

4.2 Het onderhavige geschil is gericht op de uitleg van een onderdeel in de door partijen ondertekende vaststellingsovereenkomst, te weten: "*Na levering van het huis zal aangeslotene de restschuld vaststellen en regeling voorstellen overeenkomstig de richtlijnen van de NVVK".*

4.3 De richtlijnen van de NVVK zijn neergelegd in een Gedragscode Schuldhulpverlening (verder: Gedragscode); in deze procedure is de Gedragscode vastgesteld in september 2017 en aangepast in maart 2020, ingebracht.

Toetsingskader

4.4 Bij de uitleg van een overeenkomst is bepalend welke betekenis partijen in de gegeven omstandigheden over en weer redelijkerwijs aan de bepaling moeten toekennen en op hetgeen zij te dien aanzien redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten, de zogenoemde Haviltexmaatstaf, zie Hoge Raad 13 maart 1981, NJ, 1981, 635.

Vaststellingsovereenkomst

4.5 In de desbetreffende bepaling van de vaststellingsovereenkomst staat letterlijk dat het Geldverstrekker is die een regeling zal voorstellen; een regeling '*overeenkomstig de richtlijnen van de NVVK'*, waarmee het kader voor die regeling is bepaald.

4.6 Vaststaat dat Geldverstrekker naar aanleiding van het door Consument gedane betalingsvoorstel, een regeling heeft voorgesteld. Een regeling die door Consument, zo volgt uit de hiervoor onder 2.13 geciteerde mail van zijn gemachtigde, niet is geaccepteerd omdat die regeling niet overeenkomstig de Gedragscode zou zijn. Niet ter discussie staat dat door Consument vanaf 1 mei 2018 maandelijks € 50,- aan Geldverstrekker wordt betaald.

Duur betalingsregeling

4.7 Consument heeft ter onderbouwing van zijn mening dat de duur van de betalingsregeling op 36 maanden dient te worden gesteld twee argumenten aangedragen. Om te beginnen is door Consument aangevoerd dat die termijn voorafgaand aan de ondertekening van de vaststellingsovereenkomst is besproken en daarmee reeds is bepaald. De Commissie overweegt als volgt. Gegeven de gemotiveerde weerspreking door Geldverstrekker en het vervolgens achterwege blijven van een nadere onderbouwing door Consument, is deze stelling niet komen vast te staan. De vordering van Consument kan daarmee niet op basis van dit argument worden toegewezen.

4.8 Hiernaast is door Consument aangevoerd dat uit de verwijzing naar de Gedragscode is af te leiden dat de termijn van de betalingsregeling op 36 maanden moet worden gesteld; zie hiervoor het onder 2.20 geciteerde artikel 14 van de Gedragscode. Ook dit argument is door Geldverstrekker bestreden. Geldverstrekker heeft aangevoerd dat de in de Gedragscode genoemde termijn opgaat als aan een formeel schuldsaneringstraject wordt deelgenomen. Hiervan is echter geen sprake en daarom dient, aldus Geldverstrekker, uitgegaan te worden van de termijn van vijf jaar zoals dit in het door haar voor minnelijke betalingstrajecten opgestelde beleid is vastgelegd. De Commissie overweegt als volgt.

4.9 Uit de vaststellingovereenkomst is niet op te maken dat aan een formeel schuldsaneringstraject zal worden deelgenomen. Dat staat er namelijk niet. In die overeenkomst is vermeld dat een regeling '*overeenkomstig de richtlijnen van de NVVK'* zal worden voorgesteld. In dat verband heeft te gelden dat in de Gedragscode wordt uitgegaan van een termijn van drie jaar. De in de Gedragscode vermelde regeling van vijf jaar is bestemd voor ondernemers en hiervan is in deze kwestie geen sprake. Los hiervan is door de gemachtigde van Geldverstrekker niet weersproken dat Consument voorafgaande aan de totstandkoming van de vaststellingsovereenkomst niet van zins was aan een formeel schuldsaneringstraject deel te nemen; zie hetgeen daarover door de gemachtigde van Geldverstrekker in de mail van 18 maart 2020 is opgemerkt zoals hiervoor onder 2.14 (eerste alinea) is geciteerd. Dit alles leidt ertoe dat de schuldregeling een looptijd kent van maximaal 36 maanden en de hierop betrekking hebbende klacht gegrond wordt geacht.

Periodieke controle

4.10 De Commissie gaat voorbij aan de stelling van Consument niet verplicht te kunnen worden mee te werken aan een periodieke controle van zijn afloscapaciteit. In de Gedragscode (zie het hiervoor onder 2.17 geciteerde artikel 8) wordt immers van een dergelijke controle én herberekening uitgegaan. De op dit klachtonderdeel gerichte vordering kan dan ook niet worden toegewezen.

Over te leggen bescheiden

4.11 Overeenkomstig de Gedragscode dient de schuldenaar die inkomsten die de vastgestelde VTLB overstijgen af te dragen voor de aflossing van zijn schuld. Ook het vermogen van de schuldenaar wordt bij de berekening van de afloscapaciteit betrokken, zie hetgeen hiervoor onder 2.19 is geciteerd. Om de afloscapaciteit te kunnen berekenen dient inzicht te worden gegeven in het inkomen en vermogen van de schuldenaar. In lijn met de definitie van het begrip 'inkomen', zoals hiervoor onder 2.18 is geciteerd omvat dit mede opbrengsten uit 'overige componenten' die in redelijkheid en billijkheid tot het inkomen kunnen worden gerekend, waaronder ook inkomen verkregen uit rente of dividend. De klacht van Consument dat hij met de door hem verstrekte gegevens heeft voldaan aan de vaststellingsovereenkomst en tot meer niet verplicht kan worden, treft dus geen doel.

Feitelijke betaling van € 50,- vanaf 1 mei 2018 tot heden

4.12 Onder verwijzing naar de hiervoor onder 2.11 geciteerde mail van de gemachtigde van Geldverstrekker is Consument van mening dat zijn afloscapaciteit vanaf 1 mei 2018 tot en met december 2019 is vastgesteld en hij over die periode Geldverstrekker niets meer verschuldigd is. Geldverstrekker mist, aldus Consument, de bevoegdheid hem op te dragen nadere stukken over die periode aan te leveren met als doel de afloscapaciteit te herberekenen en opnieuw vast te stellen. Geldverstrekker is van mening dat Consument zijn verplichtingen niet is nagekomen, zowel wat betreft de op te stellen VTLB-berekening, de jaarlijkse controle en herberekening alsmede het periodiek compleet aanleveren van bescheiden over zijn financiële situatie. Er is aldus Geldverstrekker geen kwijting verleend. De Commissie overweegt als volgt.

4.13 Dat Geldverstrekker voor het eerste jaar met ingang van 1 mei 2018 akkoord is gegaan met een maandelijkse afloscapaciteit van € 50,- is af te leiden uit hetgeen hiervoor onder 2.5 (eerste gedachtestreepje), 2.7 (onder 2) in samenhang met 2.14 (tweede zin) is overwogen. Een afloscapaciteit die door Consument met behulp van een door hem zelf opgestelde VTLB-berekening voorzien van onderliggende bescheiden was berekend. De nadien door de gemachtigde van Geldverstrekker geuite kritiek op de door Consument opgestelde VTLB- berekening maakt dit niet anders.

Uit de door Geldverstrekker voorgestelde regeling volgt evenwel dat die afloscapaciteit onder overlegging van nadere stukken, jaarlijks herberekend dient te worden. Een herberekening die door Geldverstrekker of in diens opdracht door een derde wordt gemaakt.

4.14 Consument heeft in 2019 en dit jaar geweigerd zijn medewerking aan die herberekeningen te verlenen. Door zijn medewerking te weigeren komt Consument zijn verplichting uit hoofde van de vaststellingsovereenkomst en de daaruit voortvloeiende schuldbemiddelingsregeling niet na, zie hiervoor hetgeen onder 4.11 is overwogen. Dit betekent dat de afloscapaciteit vanaf mei 2019 niet overeenkomstig de Gedragscode is vastgesteld. De Commissie volgt Consument niet in zijn stelling (onder verwijzing naar de mail geciteerd onder 2.11) dat zijn gegevens tot en met 2019 correct zijn bevonden. Met de gemachtigde van Geldverstrekker is de Commissie van oordeel dat die mail in het licht van de tussen partijen in de overige mailcorrespondentie gevoerde discussie, in het bijzonder de na de onder 2.11 geciteerde mail door Consument verzonden bericht d.d. 20 juni 2019 (waarin ontkend wordt dat Consument met enige regeling heeft ingestemd) als een ook voor Consument kenbare vergissing moet worden beschouwd.

4.15 Gelet op al hetgeen hiervoor is overwogen dient de conclusie te zijn dat de klacht van Consument wordt toegewezen voor wat betreft de looptijd van de schuldregeling voor een periode van 36 maanden ingaande per 1 mei 2018. Al de overige klachtonderdelen ter zake de jaarlijkse periodieke controle vanaf 1 mei 2019, de aanvulling van de klacht zoals hiervoor onder 3.2 is geciteerd en de vanaf 1 mei 2019 te overleggen bescheiden dienen te worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vorderingen af met uitzondering van de looptijd van de schuldregeling voor een periode van 36 maanden ingaande per 1 mei 2018 en de over de periode 1 mei 2018 tot 1 mei 2019 vastgestelde afloscapaciteit.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.